

Classe teòrica 5

Pablo Rychter – pablo.rychter@uv.es

1. Algunes qüestions que s'han de tenir en compte

- Segons Lewis, els mons possibles no se sobreposen (*do not overlap*). No tenen cap part en comú (potser amb alguna excepció). Les coses que existeixen en un món *m*, *només* existeixen en *m*. Sòcrates, un individu del nostre món, no existeix en cap altre món possible. Uns altres mons contenen *contraparts* de Sòcrates.
 - Les rajoles d'altres mosaics no són les mateixes rajoles que componen el mosaic original, sinó duplicats d'aquestes.
- Els objectes del nostre món tenen propietats modals perquè tenen contraparts en altres mons que tenen propietats no modals.
 - Sòcrates és $\Diamond F$ perquè una contrapart seua en un altre món, Sòcrates*, és *F*.
 - Les possibilitats de Sòcrates es redueixen a l'existència de les seues contraparts.
- Sovint és un error mesclar parla en termes de mons possibles amb parla de possibilitat i necessitat. Per exemple:
 - (1) ~~Hi ha un món possible *m* on Sòcrates podria haver sigut fuster.~~
 - (2) Hi ha un món possible *m* on una contrapart de Sòcrates és fuster.
 - (3) Hi ha un món possible *m* on Sòcrates és fuster. [«satisfacció *in absentia*»]
 - (4) Hi ha un món possible *m* segons el qual Sòcrates és fuster.
 - (5) Hi ha un món possible *m* que representa la possibilitat que Sòcrates siga fuster.

2. El realisme modal moderat (= substitut = *ersatz*)

- *Paradise on the cheap*.
- Només hi ha una realitat concreta («l'univers») i moltes representacions d'aquesta.
 - D'aquestes representacions, n'hi ha una que és correcta i moltes altres que són incorrectes en algun aspecte o molts.
 - Els mons possibles, segons aquesta teoria, són aquestes representacions:
 - El «món actualitzat» és la representació correcta de la realitat, els mons contrafàctics o «no actualitzats» són les que la representen incorrectament en algun aspecte.
- No hi ha una quantitat infinita de burros. Només hi ha el burro que formen part de la realitat concreta, i una quantitat infinita de representacions de burros.
- En general, les representacions:
 - Són sovint entitats abstractes.
 - A diferència, sovint, de les coses representades (el nom '*Pedro Sánchez*' és una entitat abstracta que representa una entitat concreta: Pedro Sánchez).
 - Però no sempre ho són (un senyal de trànsit és una cosa concreta que representa una altra cosa).
 - Formen part de la realitat, del que hi ha.
 - A diferència, en alguns casos, de les coses aparentment representades (la representació 'la rodona cúpula quadrada del Berkeley College' no representa cap cosa real o existent).
- Els mons possibles del realisme moderat poden tenir el paper teòric del mons possibles de Lewis (?).
- És correcte anomenar «substituts» els mons possibles del realisme moderat? Vegeu les crítiques de Kripke en *Naming and Necessity*.

3. Exemple del substitutivisme lingüístic

- Els mons possibles són conjunts **màxims i consistents** d'oracions. («Un conjunt consistent, la consistència del qual seria destruïda per la mera addició de qualsevol altra oració del llenguatge usat per a construir mons» p. 325). Cf. les «descripcions d'estats» de Carnap:

conjunts que contenen, per a cada oració atòmica d'un llenguatge, aquesta oració o bé la seua negació.

- Podem entendre'ls com a *novel·les* que representen diverses possibilitats:
 - De manera explícita.
 - De manera implícita.